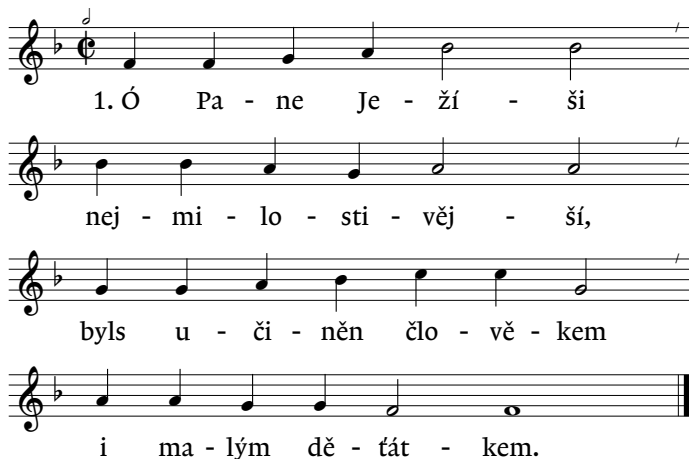

KŘEST A PŘIPOMÍNKA KŘTU

S Kristem jste byli ve křtu pohřbeni a spolu s ním také vzkříšeni vírou v Boha, jenž ho svou mocí vzkřísil z mrtvých. (Ko 2,12)

350

1. Ó Pa - ne Je - ží - ši
nej - mi - lo - sti - věj - ší,
bys u - či - něn člo - vě - kem
i ma - lým dě - tát - kem.

2. My dítky žádáme: / Nepohrdej námi, / jsme v tvém jménu pokřtěni, / tobě posvěceni,
3. bychom k tobě přišli, / ve víře tě našli, / k tomu svými pěstouny / býváme vedeni.
4. Ač velmi neradi / býváme trestáni, / avšak prut i metla tvá / jsou nám kázeň zdravá.
5. Obživ nás smrtí svou, / dávej vůli dobrou / a duchem své moudrosti / dej nám v dobrém růsti.
6. Slyš nás, uslyš, Pane, / ať tobě čest dáme, / ať se skrze nás chvála / také dokonává.

τ: Benjamin Schmolck, Heilige Flammen, 1709 / Rudolf Šimša, Evangelický zpěvník, 1979 m: Johann Rudolf Ahle, Neue Geistliche [...] Andachten, 1664 / Deutsches evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1854 / 2018

351

1. Vy v Bo - ží jmé - no po - křtě - ní
 a všech - ni zno - vu zro - ze - ní
 z vo - dy a z Du - cha sva - té - ho,
 chvalte mi - le Bo - ha své - ho!

2. Za lid svůj si vás vyvolil, / a proto krví vykoupil, /
 abyste jím posvěcení / měli jistotu spasení.

3. Nekraluj již náš hřích v těle, / ale milost Spasitele, /
 nedbej na to jen, co tvého, / též však na to, což jiného.

4. Ve jménu Pána Ježíše / ke chvále Boží čiňme vše /
 v čistém Božím milování / a všem bližním ke vzdělání,

5. aby v nás nebyla prázdná / milost, od Boha přijatá; /
 kdo svatý jest, buď světější / a v spravednosti hojnější.

6. Jinak v království nebeské, / dí Kristus, žádný nevejde; /
 nepomůže říkat „Pane“, / když ve slovu nezůstane.

7. Slovem tvým moc pravdy Boží / dej, ať se v nás vždy
 víc množí; / přiveď nás dle křtu svědectví / do nebeského
 království.

τ: Jan Augusta, Písně chval Božských, 1561 / Evangelický zpěvník, 1979

м: Písně chval Božských, 1541

352

1. Buď Bo - hu chvá - la, dík a čes - ta
 po - zdra - ve - ní, že vze - šla no - vá
 ra - to - lest na vin - ném kme - ni.
 Z mi - lo - sr - den - ství Ot - co - va
 jsme dě - ti tě - la Kris - to - va
 a pu - tu - je - me s ním
 za Bo - žím krá - lov - stvím.

2. Co mluvil Bůh, jsme slyšeli, jen dejme víru / všech
 nejlepšímu Příteli a Králi míru. / Ta slova v srdci
 chovejme, / svědectví v činech vydejme / těm, které svěřil
 nám / do péče Pán Bůh sám.

†: Václav Renč, Kancionál, 1973 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

†: Adam Václav Michna z Otradovic, Loutna česká, 1653

353

1. Nej - mi - lej - ší Je - ží - ší,
a - bys ja - ko nej - vyš - ší

dí - tě ne - sem ke křtu tvé - mu,
vdech - nul ži - vot zro - ze - né - mu.

Při - ja - li jsme věr - nou zprá - vu,

že mu dáš i věč - nou slá - vu.

2. Žádáš od nás v slovu svém / z vody, z Ducha narození, /
aby člověk ve všem zlém / věděl o svém vykoupení. / Kdo
se tobě odevzdává, / ten i peklu odolává.

3. Proto k tobě spěcháme, / přijmi dítě z našich dlaní, /
tobě je oddáváme, / dej mu svoje požehnání, / ať je tvé jak
v tomto čase, / tak i na věčnosti zase.

4. Jako pastýř sám je veď, / ať je ovcí tvého stáda, / cestou
tvou ať kráčí vpřed, / pokoj tvůj si vždycky žádá. / Vinným
kmenem buď té duši, / ať je révou, jak se sluší.

5. Dáváme ti s radostí, / nám co na srdci tak leží, / dítě
našich starostí / oko tvé ať stále střeží. / Co zde drží chabé
ruce, / přiviň na své drahé srdce.

t: Benjamin Schmolck, Heilige Flammen, 1709 /
Rudolf Šimša, Evangelický zpěvník, 1979

m: Johann Rudolf Ahle, Neue Geistliche [...] Andachten, 1664 /
Deutsches evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1854 / 2018

354

1. Bo - že náš, Ot - če náš, do ru - ky tvé

s dů - vě - rou kla - de - me teď ště - stí své:

dí - tě, jež z lá - sky své i nám jsi přál,

od te - be ži - vot má, veď je i dál,

dí - tě, jež z lá - sky své i nám jsi přál,

od te - be ži - vot má, veď je i dál.

2. Přijmi je, Ježíši, ve smlouvu svou, / žehnej mu rukou svou přelaskavou. / |: Na kříži zemřel jsi, by mohlo žít, / srdce své tobě dát a tebe ctít. :|

3. Duch svatý veď jeho kroky vždy sám, / ať roste k radosti Bohu i nám. / |: Moudrost a lásku mu poznávat dej, / víru v něm posiluj, v péči je měj. :|

τ: 18. století / Psaumes et cantiques, 1841 / Jan Trusina, 1979

m: 18. století / Louange et prière, 1938 / Evangelický zpěvník, 1979

355

1. Pa - ne, ty jsi vin - ný kmen,
z te - be vět - ve mí - zu ma - jí.
Pa - ne, ty jsi vin - ný kmen,
tak vy - zná - vá - me.
Pro - to mů - že žít a kvést
kaž - dá tvo - je ra - to - lest.
Když ty Du - cha své - ho dáš,
z te - be ži - vot má - me.

2. Pane, ty jsi vinný kmen, / z tebe větve mízu mají. /
Pane, ty jsi vinný kmen, / tak vyznáváme. / Dej, ať nejsme
planými ratolestmi suchými. / |: Když ty Ducha svého dáš,
z tebe život máme. :|

3. Pane, ty jsi vinný kmen, / z tebe větve mízu mají. /
 Pane, ty jsi vinný kmen, / tak vyznáváme. / Ovoce kéž
 můžem nést ke tvé chvále, pro tvou čest. / |· Když ty
 Ducha svého dáš, z tebe život máme. :|

τ: Luděk Rejchrt, Zpívejte s námi, 1991

μ: Luděk Rejchrt, Zpívejte s námi, 1991

Věčný Bože,

chceme se rozpomenout na křest, jímž jsme byli pokřtěni,

na křest, v němž jsi nám dal nový život z vody

a Ducha svatého.

Prostíme o nové světlo a sílu,

abychom měli odvahu nově následovat Krista

a svým životem o něm svědčit.

356

1. Bo - hu zpí - vat, je - ho vzý - vat,
 pojd - me, ra - dost - ně a sví - rou,
 že nás k so - bě po - zve - dá.
 Z lá - sky své nás za lid zvo - lil.

vy - svo - bo - dil ze vší vi - ny,
k ži - vo - tu nás po - vo - lal.

2. Kristův Duch nám sflu dává, / zapaluje oheň lásky, /
posvěcuje pravdou svou. / Ve svém lidském putování /
nový život už v něm žijme, / plný divů nevšedních.

3. Vnímat cesty hledajících, / vidět jejich těžké břímě, /
s pokorou jim vyjít vstříc, / k tomu dej nám moudrost,
Pane, / vydat v tichosti a s úctou / o naději svědectví.

Т: *Lasst uns loben*, Georg Thurmair, Gotteslob, 1975 / Daniel Heller

М: Erhard Quack, Gotteslob, 1975

Thurmair, Georg © Verlag Herder, Freiburg

Quack, Erhard © Verlag Herder, Freiburg.

Jsem pokřtěn – ve jméno Boha Otce, který mi vdechl život.

Jsem pokřtěn – ve jméno Syna, Ježíše Krista,

který zemřel a byl vzkříšen z lásky i pro mě.

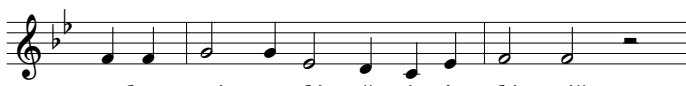
Jsem pokřtěn – ve jméno Ducha svatého,

který je pro mě zdrojem víry, naděje a lásky.

podle agendy Sjednocené protestantské církve Francie

1. Radost, ú - žas z dí - la tvo-jí lá - sky -

v rukou má - me dí - tě, nám je dá - váš.

Pro tvůj zá-zrak kéž se my-sl sklá-ní.

2. Že je více zlého nežli lásky? / V náruč tvou své dítě odevdáme. / Ve křtu dáváš víc, než srdce doufá.
3. S velkou úctou vnímáme tvou blízkost. / V dlaních svých ty sám objímáš vesmír. / K nám se skláníš v touze všechny přijmout.
4. V Kristu dáváš nám všem život krásný. / Nitra zámky lámeš zrezlé pýchou. / V tebe víru, důvěru mít smíme.
5. Život běží, léta se nám krátí. / Z věčné slávy tvá slova k nám mívá. / V smrti tmě křest svítí jako svíce.
6. Dětem svým již dáváš ve křtu sílu / proti proudu jít, strachu se vzpírat. / Dej, ať víra tvou radostí září.

T: Svein Ørnulf Ellingsen, Salmer, 1973 /

Friedrich Hofmann, Evangelisch-reformiertes Gesangbuch / Daniel Heller

M: Linus David, Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

